

Kolozsvári Hirlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Megjelenik mindennap.

Főszerkesztő:
Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.
Felelős szerkesztő:
CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth Lajos-utca 17 sz.

Herósztrateszi dicsőség.

Kolozsvár, 1904. jan. 27.

Ha történetíróink a nemzet múltját rajzolják, ólomsúlyyal nehezedik lelkiismeretükre egy kifejezés, a melytől szabadulni nem tudnak. Ellenállhatatlanul bugygyan ki tollukból: hol állana a magyar ma, ha átkos belviszályok nem dultak volna e szerencsétlen hazában... Bármennyire sablonszerű is már e kifejezés, árnyként kísért előttünk s alkalmaznunk kell újból, látván azt a csuf, ádáz testvérviszályt, a mely ép most, nem a történelemben, hanem — az irodalomban dul.

Egy fővárosi tanár nagyot akarván űtni egy neki nem tetsző irodalmi irányon, lerántja az egész magyar irodalmat, oly hangon és oly modorban, hogy azt még a külföld is meghallja. Az a külföld, a mely előtt tudvalevőleg mi magyarok amugyis nagyon kedvesek vagyunk s a mely előtt már sikerült felvinnünk addig, hogy a külföldi turistát Pozsonyig már nem fenyegeti veszedelem, azonban még mindig a rettenetes, emberevő „juhászen“ és „kanászen“ karikás ostorral leleselkednek iny csiklandozó turista csemegére.

Sebestyén Károly ur nagy buzgalommal igyekszik a külföldet ezen hitében megerősíteni. Adatokkal szolgál, megdöntetetlen adatokkal, hogy mi még mindig országláncok vagyunk, a melybe külföldi bámulatot halálreagvetéssel csak fogadás következtében és végrendelet hátrahagyása után merészkedik belépni.

Hol a magyar irodalom? Kiált fel Sebestyén ur. Ő keresett ilyesfélét, de mert nem talált, megdöbbenéssel kell konstatálnia, hogy nincs magyar irodalom, a mi van, az selejtes, üres léha ponyvaság, a mire hivatkozni nem etikett szerű. Ebből pedig a szillogizmus törvényei szerint a következő konzekvenciát levonni nem jár nagy fejtöréssel: 1. az irodalom a művelődés tükré. 2. a hol nincs irodalom, ott nincs művelődés. 3. a hol pedig nincs művelődés, ott vigan burjánzik a barbarizmus. 4. Magyarországon nem lévén irodalom, nincs művelődés sem, Magyarország tehát a barbarizmus burjánzó hazája.

A „művelt“ külföldről föl kellvén tételezni, hogy a szillogizmus törvényeivel tisztában van, nem lehet csodálkoznunk azon, ha pl. a francia tanító-mester azzal fenyegeti meg a rakoncátlan nebulót, hogy nem a pokolba, hanem — Magyarországra jut.

Ide juttatja pedig Sebestyén Károly s mindazon ő társai, kik jobb ügyre méltó igyekezettel azzal akarnak herósztrateszi dicsőségre szert tenni, hogy saját hazájukra szórják a — hazugságok özönét.

Hadd kapjon vérszemet a külföld, mely nem is olyan rég, a közeli szomszédságban ritka egyértelműséggel cseplő le Madách remekét, „Az ember tragédiá“-ját, nem azért mert rossz, hanem azért, mert magyar.

Népek marakodása nem ritka dolog és elég érdekes látványosság. Öncsonkításra azonban nem igen vetemednek. Ez legfeljebb a magyar virtus kiegészítő része.

Ha a külföld olykor-olykor nagyot űt a számár fejünkre, nem elégszünk meg véle, hanem még magunk is a falhoz verjük, hadd kongjon nagyobbat.

Az egyszerű paraszt ember jut eszünkbe, ki kétségbeesetten szemlélvén egy darabig, mint veri, pusztítja a jég egész évi termését, hirtelen karót ragad, s dühösen neki esik maga is a vetésnek, nagyokat kiálltva:

— Na, uram Isten, hadd lássam, mire megyünk ketten! (M. M.)

= Országgyűlés. (Express tud.) A képviselőház mai ülésén Perczel Dezső elnökölt. A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után legott áttérnek a napirendre. Münnich Aurél előadó bemutatja a véderő-bizottságnak azt a jelentését, mely 1904. évre eső ujonczjuttalékok megállapító javaslatra vonatkozik. A napirenden levő ujonczmegajánlás vitájában Kovács Pál mond hosszú obstrukciós beszédet. Smalovszky Valér határozati javaslatot nyújt be, melyben kéri, hogy küldessék ki egy pártközi bizottság, a melynek az volna a feladata, hogy a mostani helyzetből való kibontakozás módjait megkeresse. Polonyi Géza személyes kérdésben felszólalva, visszautasítja Zboray Miklós támadásait. Majd a néppárt magatartásáról mond erős kritikát.

A taksás helytulajdonosok sérelme.

Kolozsvár, jan. 27.

A taksás helyek birtokosai körében nagy az elkeseredettség a legutóbbi közgyűlés által elfogadott „Építési kihágási pótszabályrendelet“ miatt, mely tudvalevőleg drákói szigorral bünteti azokat a polgárokat,

kik a szabályzatban foglalt rendelkezéseket be nem tarták. Sérelmesnek találják különösen azt a részét, melyben kifejezetten az áll, hogy a zsindeyes házak tetőjavításáért, ha azokat már javíthatónak a szakértő mérnöki kirendeltség nem találja, s daczára ennek a tulajdonos mégis eszközölne azt, érzékeny pénzbüntetéssel és a javított tető teljes lebontásával büntetetik.

Hogy ezen rendelkezést miért találják sérelmesnek, azt mi is tudjuk, de tudja azt a communitás több derék tagja, a kik a szabályzat tárgyalása során a „szabadság vesztés“ büntető rendelkezést töröltették. Akkor ugyanis az egyik városatyja kijelentette, hogy nem akar ilyen a polgárságra meggyalázó szabályzat alkotásához hozzájárulni, mert tudja, hogy a polgárság önkényeskedő tisztviselői basáskodásának lehetnek kitéve.

A taksás helyek tulajdonosai ez okból félnek a „szabályzat“ miniszteri jóváhagyásától, mert úgy gondolkoznak, ha életbe lép, s bármelyikük javításra kérne engedélyt, ezzel egyszerűen el fogják utasítani, a mely az anélkül is földhöz ragadt szegény embereknek egyenlő a megsemmisüléssel, mert egyszerre cseréptetőzet nagy költségeit fedezni képtelenek lesznek.

Vasárnap különben ez ügyben értekezletet fognak tartani és megfelelőbbek a szabályrendeletet.

Mi a magunk részéről azon véleményen vagyunk, hogy tényleg elhamarkodott volt ez a „pótszabályrendelet“ mivel tudtunkkal az „Építési szabályrendelet“ amugy is revízió alatt áll, s így érthetetlen, hogy miért kellett olyan gőzerővel minden komolyabb megfontolás nélkül a rövid időn belül megtörtént revízió előtt még egy pótrrendelettel szaporítani, a már mesés számú városi szabályainkat és rendeleteinket, főleg olyannal, a mely tényleg tulszigorral, körültekintés nélkül lett megalkotva.

Botrány egy udvari bálon.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, 1904. jan. 27.

Athénben a legutóbb tartott udvari bálna, mint minden esztendőben, ez évben is meghívták a helyőrség tisztikarát. Ezeknek a tiszteknek az a kötelessége, hogy táncoljanak. Éjféltájban szokott következni a vacsora.

Ez idén a király, a régi szokással elmentében, azt rendelte el, hogy a tisztnek foglaljanak helyet a diszasztalnál, hanem a palota másik részében külön terítsenek számukra.

Ezt a rendeletet nem tudta valamennyi meghívott tiszt és a mikor a program szerint el kellett volna bucsuzniuk a hölgyektől és elvonulniuk a külön asztalhoz, többen a tisztek közül hölgyekkel karonfogva felvonultak a király disvasztalához és helyet foglaltak ott.

A király arczán láthatólag tükröződött a haragság a szárnysegéd rákpiros arczal sietett a tisztekhez halkán felszólítva őket, hogy távozzanak. Az érthetetlen felszólítás természetesen megdöbbenetett a tiszteket, a kik — nem akarták helyüket elhagyni.

A bitorolt helyekről kiszorult diplomaták kinosan álltak az asztal mellett, pedig a király is ült már. Kinos jelenet következett ezután. A szárnysegéd jól hallható éles hangon szólt a tisztekhez másodszor is a mikor azok erre nem reagáltak, rájuk kiáltott:

— Hát kidobassam az uratat?!

Végre is a tisztek elhagyták az asztalt és szégyenkezve vonultak ki a teremből. Az általános hangulat azonban oly kinos volt ettől fogva, hogy most már senki sem érezte jól magát az udvari bálon.

A rendező tiszteket természetesen szigorúan megbüntették.

ÉJJELEI POSTA.

— Express tudósítás. —

Budapest, jan. 26.

Százhuszonöt ember halála. Cheswick mellett a Harwig-Sal Company egyik bányájában robbanás következtében 125 bányamunkás eltemetett. Azt hiszik, hogy sokan közülük nyomban agyonnyomattak, vagy megfultak.

Nagy szerencsétlenség egy czirkuszban. Madridban Prixe czirkuszban tegnap este nagy szerencsétlenség történt. Mikor az amerikai származású Alix Ninna az ugynevezett halálutat mutatta be automobilon, felfordult és fején súlyos sérülést szenvedett. Állapota reménytelen. A nézőközönségben sok asszony elájult.

Leégett gyár. Hoffmann testvérek nagy szövő és fonógyára Krimmitschauban ma teljesen leégett. A kár több mint egy millió márka.

Egy hadügyminiszter halála a csatatéren. San-Domingóból jelentik, hogy Lámosban elkezdett véres nagy küzdelem folyik. A hadügyminiszter, ki a csatatéren megsebesült, tegnap meghalt.

Gyermek kitétel egy szállodában. Tegnap Budapesten egy Horn Teréz nevű kofát azzal hívott egy hordár a Baross kávéházba, hogy ott egy urtól sok pénzt kereshet. El is ment. Ott egy 30 év körüli fiatal ember 100 koronát adott neki és magával vitte a Fehérhattyú szállodába. Ott az egyik vendégszobába vitte, hol egy 22—25 év körüli hölgy kisírt szemmel szorongatott egy pólyás bubát. A fiatal ember kivette kezéből a gyermeket és azzal az utasítással adta át a kofának, hogy vigye a gyermekmenhelyre, hol már várják a kicsikét. Ott azonban mit sem tudtak róla, de természetesen felvették. A fiatal embernek és a hölgynek nyoma veszett. A rejtélyes ügyben nyomoz a rendőrség.

A vándorbűvész drámája. A vasvári Komenes községben tegnap éjjel a Ferdinánd bűvészt, ki a faluban a színházban, Wentner Jakab odaváló su-

hancz, kit a bűvész segítségül vett fel, egy másik czimborájával álmában kegyetlen módon meggyilkolták és kirabolták. A csendőrség már másnap kiderítette a gyilkosságot és a tetteseket elfogta.

A polgármester előszobájában.

Szerkesztő Ur

Asziszu! Szenzáció édes szerkesztő ur!

Kérdezi mi az? Itt a riport.

Bekukkantok tegnap a polgármester ur már közismert előszobájába s belépve — a mennyeiben ott senkit nem találtam — a nem kevésbé ismeretlen sifonérba, mert szenzáció illatot éreztem a levegőben. És nem csalódtam. Alig néhány pillanatot tölték a számonkérőszék előtt „elintézésig levéltárba“ mezeikült elintézetlen akták társaságában belép a polgármester ur, nyomon követve Salamon Totyó az örökké ifjú vizügyi miniszter által. A következő párbeszédet sikerült kihallgatnom:

Salamon: Taksony fia Géza, üres a vizvezeték-tartány, üres a város bugyellárisa, üres a polgárság zsebe, csecsemőktől az agastyánig is a mi fő, üres számunkra a bankok kasszája is. Mivel fogjuk pénzsomjunkat oltani?

Polgármester: Egy gondolat bánt engemet, gondolat nélkül halni meg. Ne egyétek meg már egészen az egészségem. Hát honnan a tüzes istennylábol vegyek én pénzt?

Salamon: Forduljunk a kenyérszító bizottsághoz.

Polgármester: Nem lehet öcskös, elfeledtem a télen megnyitni a bolt kapuját.

Salamon: Te kis könnyelmű. De van agyamban is éppen most cikázott át azon egy pokoli gondolat. Ha már 5 százalékra sem hiteleznek nyolcz millió adósság virágaival övezett és 68% pótdadó forró vízbe uszó városunknak a bankárok, majd hiteleznek a bankárnék.

Polgármester: Te javithatatlan Don János te még a kritikus percekben is szoknyára gondolsz?

Salamon: Nu-ná! Nekem mondd a tanárnak? Különbén jó hát ne menjek, akarom mondani ne menjünk a bankárnékhoz, De mond: hogyan gázolunk ki e labirintból?

Polgármester: Tudod: fényes ötletem van. A legolcsóbb kamatu kölcsön lesz, ha most a télen, aktualisan országos gyűjtést indítatunk nyomorgó városunk részére.

Salamon: Enged, hogy zsenialitásod lakóházát, nagyságos fejed, megcsokolhassam. Így megéltünk és nem fogom behívni a póttartalékos bankárnékat, még ha a hivatalos lapban jelenne is meg az erre szóló rendelet.

(Czvikli puszi és társai. Mindketten el, én a sifonból ki.)

Asziszu!

(Calvin).

HIREK.

Történet.

Egy kis verandán, egy nagy társaságban Találkozott egy ifju és egy asszony.

Kérde az asszony! haragszik-e Pista? Felelt az ifju: oh dehogy haragszom.

Szólt az asszony: van már egy fiam, Na látná, milyen kedves kis kölyök.

Szólt az ifju: holnap utazom, Talán már többet vissza sem jövök.

Aztán mulattak és meguzsonáztak, Megcsodáltak a kis kert rézsafait — S amikor este otthonukba tértek, Sirt mind a kettő, csöndesen, sokáig.

Farkas Imre.

— **Regényünk** közlését tárgyhalmaz miatt csak holnap kezdjük meg.

— **Farkas Imrét**, a kiváló jeles, országos bírói poétát sikerült megnyernünk lapunk munkatársának, a kitől már mai számunkban egy igen kedves és szép költeményt közlünk.

— **Hangverseny.** Feltűnő csöndesen hallgató jól fészült urak, $\frac{3}{4}$ részben telt, mérsékeltén világított és félig fűtetlen terem volt a mai Brassai hangverseny signaturája. A díszes közönség 9 pontból álló rengeteg műsort hallgatott végig, a mi elvégre is sok a jóból. A közreműködők közül messze kiemelkedett Perlé Halász Adél urnó bájos éneke, telve poétikus érzéssel, üde közvetlenséggel. Érthetetlen, hogy miért pihentetik babérain ezt a művésznőt — a ki nem társaságok, de a nagy és műértő zeneszerető közönség elé való. Különösen sikerült Tarnai—Kovács—Répai és 4 más a program szerint névtelen hős hetese, mely híven tolmácsolta a jó öreg Hummel naivitását. Vásárhelyi Béla ur Saint Lains Rond Capricioróját játszottá erőteljes tónussal, szolid technikával. Rosenfeld Aladár virtuozitását felesleges újból ecsetelnünk, közönségünk ismeri őt. Zajos elismerésben részesült Vikol Rózsika, a ki üde hanggal énekelt s nagy terjedelmű hangjával bámulatot keltett és Ladiszlai József, a ki mindenkit elragadt fenomenális hanganyagával. Farkas Imre ez a fiatal, de mindamellett egyik legjelesebb poétán három gyönyörű költeményt olvasott fel, bőven rászolgálva hallgatósa bravóira. Petelei István pedig „Brassai bácsiról“, kinek szelleme lebegett a sikerült este felett, olvasott fel. (—i—cs.)

— **Kéménytűz.** Az este fél 8 órakor a Kajántó-utca 7. szám alatti Tordai-féle ház kéménye kigyuladt, a melyet azonban az idejében kivont tűzország, mielőtt nagyobb veszélyt okozott volna, eloltotta.

— **Tyuktolvaj.** Az éjjeli őrzarat tíz óra előtt elfogta a Magyar-utczában Barta József mező-kölpéni illetőségű csavargót, a midőn egyik szatócsüzlet előtt a boltosnak 4 tyukot kínált megvételre. A tyukokhoz való tulajdonjogát igazolni nem tudván, fogdába tétetett.

— **Dr. Bartók György** ev. ref. püspök, Nagy Károly theol. tanár kíséretében tegnap Budapestre utazott, hogy a konventi bizottságok üléseiben részt vegyen. A püspök előreláthatólag csak a hét vége felé fog hazajönni.

— **Iparkamarai gyűlés.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara tegnap délután gyűlést tartott. A napirendnek ugyszólván társkamaraí átiratokból álló pontjait rövid idő alatt letárgyalták. Kérjük a t. kamarát, mikor fog már localis, megannyi sérelmek orvoslása kérdésével is foglalkozni.

— **Ellopott automata.** Kasztner Izsák kereskedő Ferencz József-ut. 69. sz. a. levő üzlete előtt tegnap este a konyakos üvegekkel telt automatát ismeretlen tolvajok a falról lekapcsolták és ellopták. A csendőrség a nyomozást megindította.

Dr. János

ékszerész, műtővös Kolozsvártf,

Mátyáskirály-tér 13.

Dusan berendezett rak-

tárán tart arany, ezüst

és drágakő ékszereket. Készít ezüstneműeket, brillant és gyémánt ékszereket,

amelyekről vagy átalakít a legújabb minták szerint. Nagy raktár valódi angol, francia, württembergi és

chinai ezüst dísztárgyakból.

— **Gazdasági egyesület.** A kolozsvári gazdasági egyesület — mint örömmel értesülünk — megalakult. Elnöke Irsay József ev. ref. lelkész lett. Az egyesület célja a vetőmagok beszerzése, a terményeknek piac teremtése s egyéb üdvös, a földészek hasznára szolgáló, mozgalmak indítása. Üdvözljük és tevékenységéhez legszebb sikert kívánunk az egyesületnek.

— **Rovancsolás az ipartestületi betegsegélyzőben.** A kolozsvári ipartestület betegsegélyző pénztárában a hónapok óta folyó rovancsolás egy időre szünetelt. Pénteken újra folytatják a rovancsolást. — Mint hírlik a könyvelés körül több szabálytalanság merült fel.

— **A közvágóhid mult éve.** A városi közvágóhídon 1903-ban levágatott 5 bika, 665 ökör, 5013 tehén, 311 bivaly, 8030 nagy borju, 896 fél éves, 3372 szopós borju, 2180 juh, 17.680 bárány; levágásra jelentetett 11.006 sertés, 21 süldő, 162 malacz. — Az összes állatforgalom 49.271 drb. Szükségvágatás volt 20 esetben. Elkoboztatott 1497 tüdő, 71 lép, 72 vese, 2083 máj, 2 nyelv, 711 ébrény, 266 kiló hus.

— **A „Nyomdász szakegylet“ közgyűlése.** Az ólom betűk derék katonáinak nagy tevékenységet kifejtő szakegylete február hó 14-én délelőtt 11 órakor tartja közgyűlését a városháza közgyűlési termében, a melyben döntenek a „Erdélyi nyomdász szakszervezet“ alakulása felett is.

— **Verekedés.** Két munkanélküli favágó az éj folyamán a Pata-utca egyik házában egy favágó kamrában huzódott meg. Éjjel valami fölött összeveszttek és dulakodni kezdtek. Egyikük Pintye János kést rántott elő és súlyosan megsebesítette társát, ki még az éj folyamán jelentést tett az esetről a rendőrségnek. Pintye Juon ellen az eljárást megindították.

— **Ezer szociálista népgyűlés.** Február hó 14-én az országban mindenfelé nagyszociálista népgyűlések lesznek. — Eddig mintegy 1000 népgyűlés van a hatóságoknak bejelentve. Erdélyrészben körülbelül 30 népgyűlés lesz. Kolozsvárt a Redoutban tartja a gyűlést helyi szociálista párt. A szociálisták ez általános nagy mozgalmá érthető izgalmat keltett a kormány nál.

— **Gyanus találkák,** Wiesbadenből írják, hogy egy Deichmann nevű egyén felesége szerelmi találkát adott egy jómódu iparosnak. A legkritikusabb pillanatban azonban a csalfa asszony férje berontott és kényszerítette a „csábítót“, hogy házi becsülete becsenyezéseért egy 300 márkájú szülő utalványt állítson ki s ráadásul még a zsebóráját is elvette. Az így kifosztott ember végre gyanut fogott s feljelentést tett a rendőrségen, ahol kisütötték, hogy a Doichmann-pár már hosszabb ideje ilyen gyanus tettenérésekből él s egész sereg jómódn embert kifosztott a szerelem hálójában.

— **Orfeum énekesnő és egy herceg.** A pétervári varieté színház hangversenytermében a minap rendkívül kinos jelenet játszódott le. A teremben a Bretli festett papnői vidáman pezsgőztek az asztalok körül a mulatni vágyó gazdag urakkal. Mulatás közben egy Antonescu nevű énekesnő felkapott egy pezsgős üveget s azt teljes erővel a szomszédos asztalnál mulató Massalsky herceg testőrhadnagy fejéhez vágta. Az üveg a hadnagy fején eltört s az üvegcserepek a szemébe hatoltak. Az inzultált herceg sebei súlyosak. A rendőrség a botrányról jegyzőkönyvet vett fel s az énekesnő ellen bünvádi eljárást indított.

TÁVIRATOK.

A nagyikindai képviselőválasztás.

Budapest, jan. 26.

Nagyikindán a képviselőválasztás ma teljes rendben kezdődött meg. Déli 12 óráig Telecsy szabadelvűoárti jelöltre 200, gróf Zichy Vladimír nemzeti párti jelöltre 143, Petrovics szociálistára 3 szavazat esett. Késő este ért véget a választás Telecsy kormánypárti lett a képviselő.

Lengyel Zoltán megrovása.

A hivatalos lap mai száma közli azt a jegyzőkönyvi kivonatot, mely szerint a képviselőház Lengyel Zoltánt az elnökséggel szemben tanúsított engedetlenségeért megrovásra ítélte. A megrovási plakát is ma jelent meg nemzeti szintű papírra nyomva, a magyar czimerrel.

Uj főispán.

A hivatalos lap mai száma hozza Mára László Hunyadvármegye alispánjának ugyane vármegye főispánjává történt királyi kinevezését.

A vesztegető néppárt.

A fővárosi politikai tüntetésekben nagy szerepet játszó Kardhordó Árpádot a néppárt 2000 koronával megakarta vesztegteni arra, hogy egy nagy utcai tüntetést rendezzen a Habsburg királyi ház ellen és a Hohenzollernek mellett. Kardhordó nem fogadta el az ajánlatot, s ma egyik fővárosi lapban leleplezi a néppártot. A leleplezés nagy feltűnést keltett.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár 1904. január 27-án

Flirt nagysám

Szinmű 4 felvonásban.

Heti műsor:

Csütörtök: Aranyvirág. (b. 115. sz.)
Péntek: A vasgyáros (b. 113. sz.)
Szombat: Közönyt közönnnyel. (b. 114. sz.)
Vasárnap: d. u. Iphigenia Taurisban. (Ifj. előadás.)
„ este: A betyár kendője. (b. 116. sz.)

NYILTTÉR*).

Nyilt kérelem a tekintetes tanácshoz és közgyűléshez.

A lapok utján arról értesültünk, hogy a város motoros kocsikat akar behozni a személyi forgalom lebonyolítására. azaz, hogy a bérkocsi tulajdonosokat, azok alkalmazottjait és családtagjaikat megakarják fosztani a kenyerüktől,

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

Mielőtt ez az elhatározása a városnak érvényre jutna, vagyis komoly tanácskozás tárgyává tétetnék, mély tisztelettel esedeznünk egy a tekintetes tanácshoz, mint a közgyűléshez, hogy 85 családot, majdnem 600 taggal ne fosszanak meg keserves kenyerüktől, s ezáltal több iparágat is ne sujtsanak, mert hiszen egyáltalán semmi nem indokolja ezen, a bérkocsi árszabálytól alig eltérő díjjal szállító motoros kocsik behozatalát.

Tudjuk, hogy itt nem a közönség kényelméről, a kocsi közlekedés olcsóbbá tételéről van szó, hanem, hogy valami külföldi vállalat elvigye, ami a nélkül is szegény városunkból a ritka koronákat.

Éppen azért esedeznünk, [hogy bennünket szegény kolozsvári polgárokat és családjainkat ne fosszanak meg keservesen reá szolgáló kenyerüktől.

Kolozsvár, 1904. Január 27.

Alázatos szolgálók

A kolozsvári bérkocsi tulajdonosok és alkalmazottak.

Válasz

a „kolozsvári fazekas-társulat“ tagjainak.

Hosszas távollét után hazaérkezve csak most értesültem, hogy az „Ujság“ e hó 12-iki számában, a kolozsvári fazekas-társulat választmánya aláírással egy nyilttéri közlemény jelent meg, mely válasz akart lenni a „Kolozsvári Friss Ujság“-ban az Iparhatóság-hoz intézett nyilt levelemre.

A válaszra egyszerű az én válaszom. 1. jogosulatlan az aláírás, mert a maguk közt szétoztott társulati jövedelem kiutalványozása utáni öröm mámorban elfeledték a választmányi tagokat újra választani s így ma nincs is választmány. 2. mosakodásuk semmi más üres frázisnál, mert Bodónéként mindenről beszélnek, csak a 900 korona szétoztása jogoultságáról nem. 3. a díjat soha nem fizetett tag urak nem maguk szerezték, nem maguk gyűjtötték az alaptőkét, hanem a rég elhaltak. 4. ideges betegséget nem tudom miből állapították meg, ha csak nem abból, hogy soha egy krajczárt ki nem adtam a pénztárból, hagyván a felelősséget nekik alapszabályellenes gazdálkodásukért.

Ez a válaszom Bréda Ferencz és társainak.

Kolozsvár, jan. 27.

Gecse Lajos.

DUPLA MALÁTA

Dréher sőr, mely orvosi tekintélyek által rekedtség és köhögés ellen ajánlva van.

N a p o n t a

friss csapolásban kapható

a Dréher nagy sőrcsarnokban, Szentegyház-u. (Status palota).

Ugyanott a legjobb hegyaljai és küküllőmenti házi kezelési borok.

Az intelligens közönség kedvencz találkozó helye.

Szives pártfogást kér

a tulajdonos.

